

מדינות ערב מוכנות לחתום על חווי"שלוס

עימנו. אומר שמעון פרס. אבל -

לך תאמין לערבים!

יש שלום בין גרמניה וצרפת, שלחמו זו בזו במשך אלף שנים, והמנהלות עכשיו סופר-מארקט משותף. יש שלום בין שוודיה ודנמרק, שתושביתן סובלים מאנטיפאטיה הדדית עמוקה, אך שאין ביניהם גבול. יש שלום בין שלוש מדינות בגלוקס, הדומות ל- שלושה מחוזות של מדינה אחת אך להן סיסטוכים פני-מיים לרוב. יש שלום בין ישראל וגרמניה, אחרי השמדת שישת מיליון יהודים בדורנו. יש שלום בין ישראל וצרפת, שלדברי מר פרס ב- שעתו "קשורות זו בזו בסנטימנטים עמוקים, החורגים מקשרים של אינטרסים".

איזו דוגמה, מכך אזה, עומדת לנגד עיני מר פרס כשהוא שואף ל"שלום אמיתי" מושלם?

רגשות של אהבה אינם כפופים לחזות. אפילו כתובה רבנית אינה מבטיחה שבני-זוג יאהבו זה את זה אהבת-אמת.

אבל חווי"שלוס יכולים דקבוע יחסים מע" שיים, ולתת תשובות מעשיות לבעיות מעשיות התלויות ועומדות בין המדינות החתומות.

חווי"שלוס בין ישראל ומצרים, סוריה, ירדן ו/או פלסטין יפתרו את הבעיות המעשיות באורח מעשי. למשל: אם תקום מדינה פלסטינית בגדה, האם יהיה מותר לה לרכוש בתחומה טור משורייני? אם לא, איך יובטח הדבר בפועל? אילו ערובות יהיו בידי ישראל עצמה להבטחת הדבר? (וגם להיפך, אילו ערובות ממשיות יהיו בידי הפלסטינים, למיקרה שעם ישראל יבחר באופן דמוקרטי את מנחם בגין כראש-הממשלה?) או: האם יהיה הגבול בין ישראל והגדה המערבית פתוח? למי ואיך יהיה מותר לחצות אותו, בשני הכיוונים? האם יעברו בו סחורות ועובדים? או: אילו יחסים מדיניים רשמיים יתקיימו בין ישראל ושכנותיה, באילו צינורות ובאיזה דרג?

או: האם יהיה מותר לרכוש כוחות מצריים במרכז סיני, ואם לא — מה יהיו סידורי-האחרא במיקרה של הפרה, ואילו צורות-הגובה תהיינה מותרות לישראל?

או: האם יוגבלו מערכות-ההגנה וכמויות-הנשק אשר מעצמות זרות יוכלו לספק למדינות המרחב, ואילו ערו-בות ממשיות יינתנו לשמירת ההגבלה ולפיקוח עליה?

או: מתי תיפתח התעלה לאוניות הדגל הישראלי? מניין תקבל ישראל את הנפט שהיא זקוקה לו? איך תיפתר בעיית הפליטים הפלסטיניים ובעיית ירושלים? הרבה-הרבה בעיות פבוכות. אך כל אזה הן בעיות מעשיות, שניתן לפתור אותן ב- צורה מעשית בחווי"שלוס, מבלי שהדבר מחייב אמונה הדדית כדשהי.

אם כולן תיפתרנה בשעה טובה בחווי"שלוס חתו-מים כדתי-יודני, תוך שמירת כוחה של ישראל להבטיח את קיום התנאים ולהגיב על הפרתם — האם יהיה זה השלום המיוחל?

אא, אומר מר פרס, זקוקים לשלום "אמיתי". שלום שאינו קיים בין ארצות-הברית וברית-המועצות, בין ברית-המועצות וסין, בין הודו ופאקיסטאן, בין אלג'יריה ומארוקו, בין גרמניה המערבית והמערבית, בין תימן הדרומית והצפונית.

אנחנו רוצים בשלום האמיתי לנגמרי, זה אשר יקום עם בוא המשיח בירידו.

עד אז אנחנו נאלצים לשמור על קו המיתלה והי-גידי בדרום, על קו הירדן במזרח, על קו ההתנחלויות בגולן, ועל קו בגין-פרס בירושלים. וכמובן, על כל השטחים הכבושים.

אין ברירה. הכל — או לא כלום. שלום מושלם — או מילחמת-חרמה.

ואם בינתיים תהפוך ישראל, יחד עם הארץ ציית השכנות, לבית-קברות אחד גדול, מה טוב, שהרי בית-הקברות הוא המקום היחיד, עזי-אמות שבו שורר כאמת שלום אמיתי, מושלם ובעיקר — סופי.

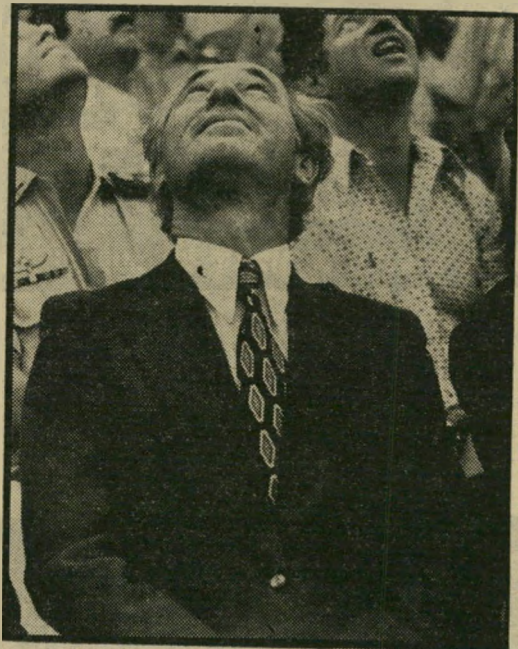
בפסק-דינו, עליו לכתוב: "אני מאמין שהנאשם שיקר, או "אני מאמין לעד פלוני".

על אמונתו של שופט אין ערעור.

מי שאומר: "אני מאמין לערבים" מסיים בכך את חווי"שלוס. הוא פשוט קובע כי לעולם לא יהיה שלום בין ישראל ושכנותיה, וכי נחיה על חרבנו עד היום האחרון, כאשר מצדה תיר פוד בשנישית בשואה הגרעינית הכתית-ינמנעת שד הסיכוב החמישי, השישי או השביעי.

מי שיש לו אוזן רגנשה, שומע את המשמעות ה- מייחדת של מילים כמו "אמיתי".

כל רודן ימני או שמאלי, הבטל את הדמוקר-טיה, מבטיח לעמו "דמוקרטיה אמיתית".

שימעון פרס: הנאום ה-51

כל פאשיסט, המתכוון לחסל את אירגוני-העובדים, נושא את עיניו אל "סוציאליזם אמיתי".

כל בחורה מודאגת כאשר בחירי-ליבה מכי טיח לה "אהבה אמיתית". היא היתה מעדיפה אהבה סתם, כדי תוספות.

"דמוקרטיה אמיתית" או "עממית" או "חדשה" פירוש, בדרך-כלל, חיסול הדמוקרטיה.

"סוציאליזם אמיתי" או "מקורי" או "גרמני" או "מוסלמי" או "יהודי" פירושו, בדרך-כלל, ההיפך מן הסוציאליזם.

ובד המדבר עד "שלום אמיתי" או "שלום שד ממש" או "שלום סופי" מתכוון דומר, בעי צם: "לעזאזל השלום".

אין שלום אמיתי אלא בשוריהם של משוררים. בחיים, כטבעי, ביחסים בין מדינות, יש מאות גיונים שונים של שלום, ואף אחד מהם אינו מושלם.

אין שתי מדינות דומות. ואין היחסים בין שתי מדי-נות מסוימות יכולים להיות דומים ליחסים שבין שתי מדינות אחרות. כי היחסים מושפעים על-ידי אלף ואחד גורמים, כגון ההיסטוריה, הגיאוגרפיה, האופי הלאומי והאינטרס הכלכלי.

יש שלום בין ברית-המועצות וסין, כשהמוני חיילים מצטופפים משני עברי הגבול המשותף.

יש שלום בין ארצות-הברית וברית-המועצות, שכל אחת מהן יכולה לחסל תוך דקות מעטות כמאה מיליון מתושבי השנייה, והפועלות בינתיים זו נגד זו ברחבי העולם.

בימי השילטון הנאצי, נסוצה באירופה הכבושה ההלצה הבאה:

בעירת-חוף גורבנית נתקבלה בלי-סערה הידיעה כי אונייה גרמנית נטרפת בים במרחק-מה מן החוף. סיר-רתידיגים שוגרה ללביים, אך חזרה כעבור כמה שעות ללא ניצולים.

"וכי לא ראתם את האונייה הטובעת?" נשאלו ה-דייגים הנורבגיים.

"ראינו".

"ולא ראתם ימאים גרמניים טובעים?"

"ראינו ימאים גרמניים. הם אמרו שהם טובעים, אבל איך אפשר להאמין לגרמנים?"

באחד מחמישים או מאה הנאומים שהשמיע ה- פרס, הודעה חשובה.

הוא אמר: "ישראל יכולה עתה להשיג חו-י-שלום חתומים עם שכניה, אם תשוב לגבו-רות ה-4 ביוני 1967. אבל אפור לנו לעשות זאת, כי זה לא יהיה שלום אמיתי."

לפני שמונה שנים טבענו את הסיסמה: "שלום תמור-רת שטחים, שטחים תמורת שלום". אמרנו שאם מוכנים אנחנו להחזיר את כל השטחים שכבשנו (פחות או יור-תר), ניתן יהיה להשיג שלום רישמי עם כל שכנינו.

טענה זו הותקפה בשצף-קצף. "אין עם מי לדבר!" אמרו דוברי השילטון, מלוי אשכול המנוח ועד גולה מאיר. "הערבים אינם מוכנים לעשות שלום. אפילו זה זיר להם את כל השטחים, הם לא יכירו בגו". לצורך זה נשלפו מן הגינוז כל המיסמכים המאובקים של התע-מולה הערבית מתמול-שלשום, החל בלאווים של חרטום וכלה ב-אמנה הפלסטינית.

מדוע הוכחשה מענתנו בזעם כה רב?

מפני שכל ממשלות ישראל היו בטוחות שאם תועמד הברירה בצורה פשוטה וחוחכת בפני הציבור — שט-חיים בלי שלום או שלום בלי שטחים — יבחר הציבור בחיים ובשלום. לכך לא היתה שום ממשלה ישראלית מוכנה. שהרי כל המיסלגות — מחרות ועד מפ"ם — רצו לספח שטחים — מי יותר ומי קצת פחות.

והנה כא שרי-הכיסחון הנץ המדופלם, ומר-דה כמה מלא: אפשר להשיג חווי"שלוס עם כל שכנינו, אם נחזיר להם את שיטחיהם.

מדוע משמיע שימעון פרס הודאה זו? מדוע אינו חוזר על הטענה השגורה שגם תמורת החזרת כל השטחים לא יחתמו הערבים על חווי"שלוס?

אין לו ברירה.

הנשיא סאדאת מכריו, וחוזר ומכריו, בעקשנות מר-גיוה, שהוא מוכן לכרות שלום עם ישראל, אם זו תח-זיר את השטחים ותסכים להקמת מדינה פלסטינית.

הנשיא אסד חולל לאחרונה מהפכה בעמדה הסורית, והכריז בצורה חד-משמעית שסוריה מוכנה לחתום על חווי"שלוס עם ישראל, באותם תנאים.

יאסר עראפאת לא השמיע בעצמו הצהרה כזאת, אך הוא הסמך את ידי שגיריו בלונדון, סעיד חמאמה, להי-ציע זאת רישמית.

ואילו מתחרהו, המלך חוסיין, אמר זאת כבר מזמן, וחוזר על כך לפחות פעם בשבוע.

מוד התקפה שיטתית זו, לאורך כל החזית, ביצע עתה שימעון פרס נסיגה טאקטית.

נכון, הוא אומר, אפשר להשיג חווי"שלוס עם כולם. אבל זה לא יהיה שלום אמיתי.

ובכדי, איך אפשר להאמין לערבים?

וחי הצחקה מחוכמת מאד. הרבה יותר מחוכמת, מכפי שנראה במבט הראשון.

אפשר להתווכח על עובדות. אפשר להפריך טענה עובדתית. אפשר להוכיח כי מה שנראה כעובדה, אינו אלא עובדה מדומה או כוזבת.

אך אי-אפשר להתווכח עד אמונה.

כל שופט יודע זאת. אם הוא מבסס את פסק-דינו על ניתוח מישפטי, עלול לבוא בית-דין שישפט גבוה יותר ו-ל-בטל את פסק-הדין בערעור. אם רוצה השופט להיות בטוח לגמרי ששום בית-דין שישפט גבוה יותר לא יפגע